

OP HET SPREEKuur

Elke maand vertelt één van de dierenartsen van Dierenziekenhuis Drechtstreek over patiënten die op het spreekuur zijn geweest en hun behandeling. Deze maand vertelt drs. Melanie Bouwmeester over een hond die het erg benauwd heeft.

Gedurende de dag komen er nogal wat spoedgevallen binnen, de één acuter dan de ander. Uiteraard maken we dan altijd ruimte in de agenda voor dit soort patiënten en bij twijfel over hoe acuut een geval is laten we de patiënt altijd komen. Zo werd ik tijdens een drukke werkdag ingelicht door onze telefoniste dat er een benauwde hond doorgestuurd werd voor verder onderzoek. De patiënt bleek een oudere labrador-reu, Buddy.

Donkere slijmvliezen

Bij binnenkomst is Buddy inderdaad benauwd: hij ademt snel en met gestrekte hals, om maar te proberen zoveel mogelijk zuurstof binnen te krijgen. Daarom geven we hem eerst lange tijd zuurstof, om hem te stabiliseren. Haastige spoed is zelden goed bij

dit soort patiënten! Bij een algemeen onderzoek zien we een mooi nat bekje, wel erg donkere, grauwe slijmvliezen. Het hartje klinkt zuiver en regelmatig en de pols is mooi krachtig, dus een hartprobleem is minder waarschijnlijk. Ook horen we geen gekke ademgeluiden, dus een vernauwing van de luchtwegen lijkt ook onwaarschijnlijk.

Op het juiste spoor

Besloten wordt om eerst longfoto's te maken om problemen in de borstholte uit te sluiten. Hier is niets gekks op te zien en verklaart dus niet de toestand van Buddy. Omdat de kleur van zijn tandvlees en andere slijmvliezen zo vreemd is, besluit ik wat bloed af te nemen om dit te gaan bekijken. Het bloed zelf is ook opvallend grijs van kleur. Voor de zekerheid smeet ik een druppel uit op een wit blaadje en ernaast een druppel van een andere hond die deze klachten niet heeft. Waar de verse druppel van de andere patiënt er helderderrood uitziet, is de druppel bloed van Buddy

bijna bruin te noemen. Dit geeft wat duidelijkheid en zet ons op het goede spoor.

Kleine kans

Zoals wel bekend is bevatten de rode bloedcellen ijzer. In sommige

gevallen kan dit ijzer gaan 'oxideren', met andere woorden: roesten! En deze vorm van ijzer in de rode bloedcellen kan geen zuurstof vervoeren, waardoor een patiënt benauwd wordt. Nu zijn er weinig aandoeningen die dit kunnen veroorzaken bij een hond. Een aangeboren enzymgebrek, maar dan zou Buddy als puppy al last gehad moeten hebben gehad. Of een vergiftiging, meest waarschijnlijk met paracetamol. Helaas kunnen we niet voor alles een 'tox'-screening doen, zoals bij ER of House. Dus we moeten afgaan van de informatie die we hebben. Besloten wordt om Buddy symptomatisch te behandelen voor paracetamolvergiftiging in onze opname. Tijdens de opname treden ook lever- en nierfalen op, symptomen die kunnen passen bij dezelfde vergiftiging. Gelukkig begint Buddy na een aantal dagen goed op te knappen en kan hij al snel weer naar huis, volledig hersteld.

Donkere slijmvliezen

Honderd procent zekerheid over de definitieve diagnose zullen we helaas nooit krijgen. Maar het belangrijkste is dat Buddy volledig hersteld is. En belangrijk om te onthouden: niet alles wat goed is voor een mens (medicatie, voeding etc.) is ook goed voor onze huisdieren!

Melanie Bouwmeester,
Dierenziekenhuis
Drechtstreek, Dordrecht

